

РЕШЕНИЕ

№ 5429

гр. София, 21.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 10.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11050** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК)
Образувано е по жалба на “Служба за благосъстояние на младежите“, [населено място] ам Р., Германия, представлявано от В. Д., чрез адв. М. Б., срещу отказ за предоставяне на лични данни, обективиран в писмо изх. № 94-М-00-0023#1/28.10.2020 г. на зам. изпълнителния директор на Агенция за социално подпомагане /АСП/.
Изложени са съображения за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, основания по чл. 146, т. 3 - т. 5 от АПК. По същество твърденията са както следва: “Служба за благосъстояние на младежите“ е била назначена за попечител на детето М. Ю. М. от съда е [населено място] ам Р., Германия, за което е било издадено съответното удостоверение за назначаване от 25.06.2018 г. Детето М. Ю. М. се е завърнало в Р. България. За да може да осъществява функциите си на попечител “Служба за благосъстояние на младежите“ е поискала от компетентната Дирекция „Социално подпомагане“ /ДСП/ [населено място] да направи оценка дали детето продължава да е в риск в Р.България и да изготви доклад за неговата семейна ситуация. ДСП – С. препратила сигнала на Държавна агенция за закрила на детето /ДАЗД/. На 15.10.2020 г. “Служба за благосъстояние на младежите“ е подала в ДАЗД заявление за достъп до лични данни на детето, с което помолила да ѝ бъде предоставен социален доклад за детето М. Ю. М., изготвен от ДСП – С.. На 29.10.2020 г. пълномощник на “Служба за благосъстояние на младежите“ е получила писмо изх. № 94-М-00-0023#1/28.10.2020 г.

на зам. изпълнителния директор на АСП с което е отказано да бъде предоставен искания социален доклад. Твърди се, че писмото е немотивирано, липсват фактически и правни основания за издаването му. Неправилно е бил постановен отказа, мотивиран с недостатъци на искането, доколкото не е било изпълнено задължението по чл. 30 от АПК административният орган да даде срок за отстраняване на нередовностите и едва тогава да прекрати производството. Сочи още, че “Служба за благосъстояние на младежите“, в качеството на лице, което полага грижи за детето е имало право да бъде информирано и да получава съдействие от органите за закрила на детето в Р. България. Нарушена била и разпоредбата на чл. 13а от ЗЗДет., доколкото е било налично изрично писмено упълномощаване на адвокат. Моли за отмяна на отказа и връщане на преписката с указания да представи на “Служба за благосъстояние на младежите“ искания достъп до лични данни в социален доклад.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – зам. изпълнителният директор на АСП се представлява от юриск. С., който моли за отхвърляне на жалбата. В писмено становище по делото се поддържа, че жалбата е недопустима поради липса на годен за оспорване акт, алтернативно неоснователност на жалбата, като се позовава на Регламент (ЕС) 2016/679, Регламент 2201/2003 и Конвенцията за компетентността, приложимото право, припознаването, изпълнението и сътрудничеството във връзка с родителската отговорност и мерките за закрила на децата, съставена в Х. на 19.10.1996 г. По същество се сочи, че представените от жалбоподателя документи не са изготвени в съответствие с националното и международното законодателство в областта на закрила на детето и не вменият в задължение на национален орган по закрила на детето да предоставя лични данни на дете български гражданин.

Заинтересованата страна М. Ю. М. редовно призован, не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното:

Административното производство е започнало с подаване пред АСП на заявление вх. № 94М-00-0233/16.10.2020 г. за предоставяне на достъп до лични данни на детето М. Ю. М.. Заявлението е от “Служба за благосъстояние на младежите“, с твърдение, че има качеството на попечител на детето, чрез адв. М. Б.. Заявлението е аргументирано с чл. 15 от Общия регламент относно защитата на личните данни (Регламент 2016/679) във вр. с чл. 37б и сл. от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искано е предоставянето на социален доклад, изготвен за детето М. Ю. М.. Към заявлението са приложени декларация съгласие за обработване на лични данни по международен случай от “Служба за благосъстояние на младежите“ и пълномощно, с което се упълномощава фондация „Международна социална служба – България“ (М.-България), представлявана от Г. Г. и М. Б. (заедно и поотделно). Приложено е още удостоверение за назначаване файл № 5сF206/18 от местен съд Л. ам Р., ведно с превод.

С писмо изх. № 92-00-0874/03.11.2020 г. изпълнителният директор на АСП е поискал становище от КЗЛД по отношение на така депозираното заявление вх. № 94М-00-0233/16.10.2020 г. С писмо изх. № ПНМД-010113#1/06.11.2020г. на КЗЛД е отговорено, че може да се предостави извлечение от обработваните данни, но не и

чрез предаване на копие от специализиран документ, за чието предоставяне е предвиден нарочен специален ред. Допълнително е изложено, че следва да се спазва специалното законодателство (ЗЗДет.) вкл. представителството на непълнолетните и относно реда за предоставяне на служебна документация.

С писмо изх. № 94-М-00-0023#1/28.10.2020 г. на зам. изпълнителният директор на АСП е отказано предоставянето на заверен препис от социален доклад, изготвен от ДСП – С. за детето М. Ю. М.. Писмото е мотивирано, както следва: неспазване на изискването по чл. 18 от АПК за представителство пред административни органи; приложеното пълномощно не е с нотариална заверка на подписа на упълномощителя, придружено с легализиран превод на български език; липсва съдебно решение, постановено от компетентен съд, придружено от легализиран превод на български език, с което “Служба за благосъстояние на младежите“ е определена за попечител на М. Ю. М.; липсват доказателства за статута и компетентността на “Служба за благосъстояние на младежите“, съгласно националното законодателство, които да сочат, че е национален аналогичен орган по закрила на детето; липсва упълномощаване от самия субект на данни М. Ю. М., под формата на изрично съгласие с нотариална заверка на подписа, в съответствие с чл. 11а, ал. 3 от ЗЗДет. Допълнително са изложени съображения за приложимите правни разпоредби и е посочено, че след отстраняване на нередовностите, вкл. при предоставяне на съдебно удостоверение, ще бъде предоставен заверен препис от социален доклад за М. Ю. М.. Посочено е, че правото на достъп до лични данни съгласно чл. 15 от Регламент /ЕС/ 2016/679 във вр. с чл. 11а, ал. 3 от ЗЗДет., което не може да бъде упражнено без изричното съгласие на детето, навършило 14 годишна възраст. Изричното съгласие следва да бъде оформено с нотариална заверка на подписа, в случай, че детето не пребивава на територията на Р.България. Посочено е, че упражняване правото на достъп до лични данни и получаване на „копие от лични данни“ по смисъла на чл.15, пар.3,вр.пар.4 от Регламент /ЕС/ 2016/679 не са тъждествени с искането за предоставяне на „копие от цялостен документ“, конкретно социален доклад.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Съдът намира жалбата за процесуално допустима, подадена от лице с правен интерес като заявител пред административния орган и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения: Съгласно чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК на оспорване пред първоинстанционния съд подлежи първоначалният индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, включително отказът да се издаде такъв. По определението на чл. 21 от АПК, за да е налице индивидуален административен акт, е необходимо да има изрично или изразено с действие или бездействие волеизявление на административен орган или овластен със закон за това орган или организация. Индивидуален административен акт е волеизявлението, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатират вече възникнали права или задължения, когато волеизявлението е от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения. Индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ. Индивидуален административен акт е и отказът на

административен орган да извърши или да се въздържа от определено действие. Съгласно чл. 24, ал.1 от АПК производството по издаване на индивидуален административен акт започва по инициатива на компетентния орган или по искане на гражданин или организация, а в предвидените в закона случаи - на прокурора, омбудсмана, по-горестоящия или друг държавен орган.

Съдът намира, че оспореното писмо притежава белезите на индивидуален административен акт, съгласно чл. 21, ал. 1 от АПК, тъй като е налице отказ да се предостави социален доклад на детето М. М. на жалбоподателя. Не е спорно по делото, че Фондация „Международна социална служба – България“, представлявана от Г. Г. и адв. М. Б. е упълномощено от „Службата за благосъстояние на младежите“ Л. лице да обработва лични данни на детето, вкл. да получи социалния доклад, касаещ М. М., с цел да им бъде предоставен. За да е налице посочената хипотеза на индивидуален административен акт във формата на отказ, е необходимо същият да е постановен в рамките на предвидено по закон административно производство, в което органът да е обвързан със задължението да се произнесе в определен смисъл – с нарочен акт, действие или бездействие. В случая, с оглед фактите по делото, може да бъде направен извод, че АСП е била сезирана с валидно искане за образуване на административно производство по реда на ЗЗЛД. Искането е правно аргументирано с чл. 15 от Общия регламент относно защитата на личните данни (Регламент 2016/679) във вр. с чл. 37б и сл. от ЗЗЛД, поради което е налице задължение на административния орган да се произнесе по така подаденото заявление.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че основание за приложението на цитираната разпоредба в настоящия случай не е налице. Заявлението по същество не представлява упражняване на права на субект на данни по смисъла на чл. 12 – 22 от Регламент (ЕС) 2016/679 относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни, което упражняване да е получило отказ с процесния отговор на заместник-председателя на АСП. В този смисъл правилно е становището на ответника за наличието на друг приложим ред.

Съгласно чл. 53-57 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета всяка държава-членка определя един или повече от своите централни органи да подпомагат приложението на настоящия регламент като определя тяхната местна и функционална подсъдност. Когато държавата-членка е определила повече от една централна власт, съобщенията се изпращат направо на съответната компетентна власт. Когато съобщението е изпратено на централната власт, която няма компетентност, последната отговаря за препращането му на компетентната централната власт, за което съответно информира изпращащия. Централните органи си разменят информация относно националното си законодателство и процедурите и мерките за подобряване на приложението на настоящия регламент и укрепването на своето сътрудничество. За тази цел се използва Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение № 2001/470/ЕО. Централните органи, при поискване от централните органи на друга държава-членка или от носителя на родителската отговорност, сътрудничат по специфичните въпроси за постигането на целите на настоящия регламент. За тази цел, като действат пряко или посредством публичните органи или други органи, те предприемат всички подходящи стъпки в съответствие със закона на тази държава-членка по въпросите на закрила на личните данни за: а)-събиране и обмен на информация; и)-за положението на детето; ii)-за всички висящи производства; или

iii)-за решенията, засягащи детето; б)-предоставяне на информация и подпомагане на носителите на родителска отговорност, които търсят признаването и изпълнението на решение на тяхната територия, и по специално засягаща правото на лични отношения с детето и връщане на детето; в)-подпомагат обмена на информация между съдилищата, и по специално по прилагането на член 11, параграфи 6 и 7 и член 15; г)-предоставянето на такава информация и подпомагане, каквато е необходима на съдилищата за прилагането на член 5б; и д)-подпомагат постигането на споразумение между носителите на родителска отговорност посредством посредничество или други средства, и подпомагането на презграничното сътрудничество за тази цел.

1. Всеки носител на родителска отговорност може да представи пред централната власт на държавата-членка по своето обичайно местопребиваване или на централната власт на държавата-членка, в която детето има обичайното си местопребиваване или се намира, искане за подпомагане по смисъла на член 55. Най-общо искането включва цялата налична информация, която е релевантна за неговото изпълнение. Когато искането за подпомагане засяга признаването и изпълнението на решение за родителска отговорност, което попада в обхвата на настоящия регламент, носителят на родителската отговорност прилага съответните удостоверения, предвидени в член 39, член 41, параграф 1 или член 42, параграф 1.;

2. Държавите-членки съобщават на Комисията официалния език или езиците на институциите на Общността, които са различни от техните собствени, на които се приема кореспонденцията с централните органи; Подпомагането, което се оказва от централните органи по силата на член 55, не се заплаща; Всяка централна власт поема собствените си разноски.

В конкретния случай, съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 2201/2003 Службата за благосъстояние на младежите следва да се обърне за съдействие към Европейската съдебна мрежа по граждански и търговски дела, създадена с Решение № 2001/470/ЕО, респ. към съответната консулска служба по реда на международното сътрудничество, в каквато насока са указанията на КЗЛД. Случаите на деца с международен елемент касаят деца, в риск, чийто права и законни интереси са засегнати от правните системи за закрила на две или повече държави. Поради това детето се разглежда като лице, което е в процес на развитие, но не е достигнало своята психическа и психологическа зрялост и се нуждае от повече закрила от останалите, вкл. по отношение защитата на неговите лични данни. По отношение на обмена на лични данни по случаите на деца с международен елемент, се прилагат разпоредбите на международните правни актове, а именно: Регламент /ЕО/ 2201/2003 на Съвета, X. конвенция от 19.10.1996 г., относно подсъдността, приложимия закон, признаването, изпълнението и сътрудничеството по отношение на родителската отговорност и мерките за закрила на децата; X. конвенция за гражданските аспекти за международното отвлечане на деца; X. конвенция от 05.10.1961г. относно правомощията на органите и приложимия закон по отношение закрилата на малолетните и непълнолетните и др. Механизмът на обмен на лични данни, както по посочените, така и във връзка с други международни актове е свързано с наличието на регламентираните с тях Централни органи.

Достигайки до аналогични изводи зам. директорът на АСП е постановил правилен като резултат административен акт.

Представените от оспорващия становища на КЗЛД рег. № 3.-106/2014 г. и рег. № П-126/2015г., рег. № П-1188/2015 от 24.03.2015г., са неотнормирани към предмета на

делото, тъй като касаят предоставянето на лични данни на дете, на негов родител, какъвто Службата за благосъстояние на младежите не е, а решение № 6333/12.06.2006 г. по адм.дело № 1259/2006 г., по описа на ВАС се отнася до процедура по чл. 30 от ЗЗдет., касаеща правата на родителите на детето. В предметния обхват на разпоредбата на чл. 8 от ЗЗД. не е предвидено предоставянето на лични данни, вкл. и социален доклад на детето. Още повече, че разпоредбата се отнася за лица, които полагат грижи за дете, какъвто в случая не е жалбоподателя по собствените си твърдения.

Не е налице липса и на мотиви в административния акт. Липса на мотиви е налице не само когато в административния акт не са изложени никакви съображения, но и когато изложените такива са от толкова общ характер, недаващи възможност да бъдат установени действителните съображения на органа, мотивирали го да издаде акт с подобно съдържание, какъвто не е настоящият случай. Непосочване в оспорения акт на основания по чл.23 от Регламент 2016/679 не води до неговата неправилност, тъй чрез него се гарантира ограничаване, чрез законодателни мерки обхватът на задълженията и правата, предвидени в чл. 12-22 и в чл.34, както и в член 5, доколкото неговите разпоредби съответстват на правата и задълженията, предвидени в членове 12-22, когато подобно ограничение е съобразено със същността на основните права и свободи и представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество.

Не е налице и дерогиране на изискванията на чл. 30 от АПК, тъй като чрез него е уредена хипотезата на неподписване на писменото искане, съмнение дали то изхожда от посочения в него гражданин или организация и по делото няма данни А“СП“ да е оспорила тези обстоятелства. Според общите правила на административното производство, уредени в чл. 30 от АПК, отстраняват се недостатъци на искането, а не на документите, представени като доказателства в производството.

Съгласно чл. 8, ал. 2 от ЗЗдет. родителите, настойниците, попечителите или другите лица, които полагат грижи за дете, имат право да бъдат информирани и консултирани за всички мерки и действия, предприемани по този закон, с изключение на случаите по чл. 13, и могат да поискат промяна на мерките при изменение на обстоятелствата, в които законови норми липсва задължение за предоставяне на документи, вкл. и копие от социален доклад. Безспорно е , че съгласно чл. 11а, ал. 3 и чл. 16, ал. 1 от ЗЗДет. сведения и данни за дете не се разгласяват без съгласието на неговите родители или законни представители освен в случаите по чл. 7, ал. 1. Всички сведения, получени в административни или съдебни производства, засягащи детето, не могат да бъдат разгласявани без съгласието на родителите или законните представители, а ако детето е навършило 10-годишна възраст - и без негово съгласие. Т.е закона урежда забрана за разгласяването на данни и сведения, които са част от съответните документи. Сведенията и данните се съдържат в документи, за които не е предвидено предоставяне на родителите или законните представители, в който смисъл е искането на оспорващия. Съдът намира, че не са налице

нарушения на основните принципи, заложи в чл.4, ал.2 и ал.3 от АПК и оспорения административен акт е съставен в интерес на детето – чл.3, т.3 от ЗЗдет.

Поради тези съображения настоящия съдебен състав намира жалбата за неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена. От ответната страна се претендират разноски, за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 134, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ следва да се присъдят в размер на 100 лева, с оглед изхода на спора.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 33 състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “Служба за благосъстояние на младежите“, [населено място] ам Р., Германия, представлявано от В. Д., чрез адв. М. Б., срещу отказ за предоставяне на лични данни, обективиран в писмо изх. № 94-М-00-0023#1/28.10.2020 г. на зам. изпълнителния директор на АСП.

ОСЪЖДА “Служба за благосъстояние на младежите“, [населено място] ам Р., Германия, представлявано от В. Д. да заплати на Агенция за социално подпомагане сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: